

tilknytning til en sag, hvori den pågældende udlænding har været udsat for menneskehandel.

Den gældende bestemmelse i § 26 finder anvendelse ved siden af § 26 a, der således er et supplement til den konkrete vurdering, der altid skal foretages i forbindelse med spørgsmålet om udvisning.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lov nr. 323 af 18. maj 2005, hvorved reglerne i Dublinforordningen blev gennemført på mellemstatsligt grundlag. Dublinforordningen afløste Dublinkonventionen (EF-asyllkonventionen), og henvisninger i udlændingeloven til EF-asyllkonventionen skal således ændres til henvisninger til Dublinforordningen.

Til nr. 9 og 10

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 blev indsat et nyt nr. 4 i udlændingelovens § 32, stk. 2.

Til nr. 11

Der er tale om en præcisering.

Indtil den 1. maj 2003 havde en ansøgning om humanitær opholdstilladelse opsættende virkning, hvis den blev indgivet i tilknytning til forkyndelsen af et afslag på asyl. Ved lov nr. 291 af 30. april 2003 blev udlændingelovens § 33, stk. 4, ændret således, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse havde opsættende virkning, hvis den blev indgivet inden 15 dage efter, at Udlændingesservice havde givet afslag på asyl. Bestemmelsen er senest ændret ved lov nr. 301 af 19. april 2006, således at ansøgningen har opsættende virkning, hvis den indgives inden 15 dage efter registreringen som asylansøger.

Det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 33, stk. 4, i forbindelse med begge de nævnte lovændringer, at 15-dages fristen bl.a. skal forstås således, at ansøgningen skal indgives senest på 15. dagen for at have opsættende virkning. Bestemmelsen er administreret i overensstemmelse hermed.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 33, stk. 4, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at ansøgningen skal indgives senest 15 dage – og ikke inden 15 dage – efter registreringen for at have opsættende virkning.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 13

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 1. pkt., fastsætter Udlændingesservice efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod, hvis en udlænding har været udsat for menneskehandel.

Artikel 13 i Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel har følgende ordlyd:

»Article 13 – Recovery and reflection period

1. Each Party shall provide in its internal law a recovery and reflection period of at least 30 days, when there are reasonable grounds to believe that the person concerned is a victim. Such a period shall be sufficient for the person concerned to recover and escape the influence of traffickers and/or to take an informed decision on cooperating with the competent authorities. During this period it shall not be possible to enforce any expulsion order against him or her. This provision is without prejudice to the activities carried out by the competent authorities in all phases of the relevant national proceedings, and in particular when investigating and prosecuting the offences concerned. During this period, the Parties shall authorise the persons concerned to stay in their territory.
2. During this period, the persons referred to in paragraph 1 of this Article shall be entitled to the measures contained in Article 12, paragraphs 1 and 2.
3. The Parties are not bound to observe this period if grounds of public order prevent it or if it is found that victim status is being claimed improperly.«

Den foreslåede bestemmelse er således i overensstemmelse med artikel 13 om en refleksionsperiode på minimum 30 dage, medmindre hensynet til den offentlige orden taler imod en sådan periode.

Det er en forudsætning for at anvende den foreslåede bestemmelse, at det kan lægges til grund, at den pågældende udlænding har været udsat for menneskehandel.

Det er typisk politiet, der har den første kontakt med en udlænding, der kan være udsat for menneskehandel. Politiet forelægger herefter sagen for Udlændingesservice med politiets vurdering af, om den pågældende er handlet. På baggrund heraf og på grundlag af informationer fra NGO'er, der også måtte have haft kontakt til den pågældende udlænding, vil det som i dag være Udlændingesservice, der beslutter, om en udlænding kan anses for at være udsat for menneskehandel og derfor kan få en længere udrejsefrist.